

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

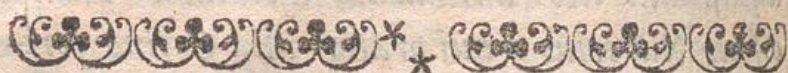
Vanitas Vanitatum Consideratione Seria Evanescens

Bellegambe, François

Insulis, 1681

Consideratio XXI. Abrenuntiatio mundi necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51072)

CONSIDERATIO XXI.

ABRENVNTIATIO MVNDI NECESSARIA.

I. **O**Mnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. (a)
Audis hæc Servatoris & Iudicis tui verba, & adhuc mundo inheres? Ergone, inquires, sine mundanarum rerum abrenuntiatione salvari non possum? Audi Angelicum Doctorem. Quòd homo totaliter ea, quæ sunt mundi, abjiciat, non est necessarium ad perveniendum in finem prædictum, nempe beatitudinis æternæ: quia potest homo utens rebus humanis, dummodò in eis finem non constituat, ad beatitudinem æternam pervenire: sed expeditiùs veniet, totaliter bona hujus mundi abdicando; & ideò de hoc dantur consilia Evangelii: Si vis perfectus esse, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo. Matth. 19. &c.

(a) Luc. 14.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 345

(b) Hoc in tuo pono arbitrio, te electionis dominum constituo, non in necessitatem traho. (c) Si vis, inquit, esse perfectus. Non cogo, non impero, sed propono palmam, ostendo præmia: tuum est eligere, si volueris in agone atque certamine coronari. (d) O magni consilii Angele, quàm pauci tua sequuntur consilia, qui nec præcepta servant! *exclamat meritò ascetica disciplina peritissimus magister.* (c) Admonere vos volo, ut relinquatis omnia, sed non præsumo. Si ergo cuncta mundi relinquere non potestis, sic tenete quæ hujus mundi sunt, ut tamen per ea non teneamini in mundo; ut terrena res possideatur, non possideat; ut sub mentis vestræ sit dominio quod habetis; ne, si mens vestra terrenarum rerum amore vincitur, à rebus suis magis ipsa possideatur. Sit ergo res temporalis in usu, æterna in desiderio: sit res temporalis in itinere, desideretur æterna in perventione. Quasi ex latere respiciatur, quidquid

P. v

[b] 1. 2. q. 108. ar. 4. (c) Chrysof. hom. 2. ad Pop. (d) Hieron. ep. ad Demetriad. (c) Haynesve verit. pract. p. 1. feria 3. hebd. 2. post Epiph.

346 CONSIDERATIO XXI.

in hoc mundo agitur: ante nos autem tendant mentis oculi, dum totâ intentione illa conspiciunt, ad quæ pervenimus.... Non ergo, Fratres, audeamus vobis dicere, ut omnia relinquatis; sed tamen, si vultis, omnia etiam retinendo relinquitis, si sic temporalia geritis, ut tamen totâ mente ad æterna tendatis. Hinc etenim Paulus Apostolus dicit 1. Cor. 7. Tempus breve est; reliquum est, ut qui habent uxores, tanquam non habentes sint; & qui flent, tanquam non flentes; & qui gaudent, tanquam non gaudentes; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.... Nihil sit quod desiderium mentis vestræ retardet; nullius vos rei in hoc mundo delectatio implicet. Si bonum diligitur, mens in bonis melioribus, id est, in cœlestibus delectetur. Si malum metuitur, mala animo æterna proponantur: ut dum illic esse conspicit & amplius quod diligat, & amplius quod pertimescat, hic omninò non inhæreat. (e) Divitiæ si affluant,

[e] Gregor. hom. 36. in Evang.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 347

occinit Vates, nolite cor apponere. (f)

At quàm illud difficile sit & rarum, monet Siracides: Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia & thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? (g) Et Sapientia incarnata:

Amen dico vobis, quia dives difficilè intrabit in regnum cœlorum. Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm divitem intrare in regnum cœlorum.

(h) Rursus, cùm edisserit parabolam jacti seminis: Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, & à sollicitudinibus, & divitiis, & voluptatibus vitæ, euntes, suffocantur, & non referunt fructum. (i) Apostolus verò: Volo vos sine sollicitudine esse.

Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est. Et mulier innupta, & virgo, cogitat quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore & spiritu. Quæ autem nupta est, co-

(f) Ps. 61. (g) Eccli. 31. (h) Matth. 19.

(i) Luc. 8.

348 CONSIDERATIO XXI.

gitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico; non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi, (k) & salutem vestram operandi. Intra-
te per angustam portam: quia lata porta & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem; & multi sunt qui intrant per eam. Quàm angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt qui inveniunt eam! (l)
Vide, quanta inter has vias separatio sit, quantumque discrimen. Illa ad mortem, hæc tendit ad vitam. Illa celebratur & teritur à multis; hæc vix invenitur à paucis.... Si ergo odio atque invidia possidemur; si cupiditati & avaritiæ cedimus: si præsentia com-
moda futuris præferimus: per spatiosam viam incedimus. Habemus enim ad hæc comitum multitudinem, & latè similia stipamur agminibus. At verò si ab his omnibus vitiis sumus extranei, si purum ac liberum animum præstamus: & omni cupiditate

(k) 1. Cor. 7. (l) Matth. 7.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 349

calcatâ , solis studemus divites esse virtutibus ; per angustam viam nitimur : conversatio enim ista paucorum est : estque perrarum atque difficile, idoneos hujus itineris comites reperire. (m) Nescitis quòd ii qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut comprehendatis. Omnis autem qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet : & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant ; nos autem incorruptam. (n) Quicumque ad fidei agonem venimus , luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident : nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terrena omnia, nisi quædam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abjiciat, ne succumbat. (o)

II. Considerandum est, Fratres dilectissimi, & identidem cogitandum :

(m) Hieron. aut Paulin. ep. ad Celantiam. (n) 1. Cor. 9. (o) Gregor. hom. 32. in Evang.

350 CONSIDERATIO XXI.

Renuntiasse nos mundo, & tanquam hospites & peregrinos istic interim degere. (a) Quando te interrogavit (*Levita, in Baptismo*): Abrenuntias diabolo & angelis ejus? quid dixisti? Abrenuntio. Abrenuntias sæculo & voluptatibus ejus? quid respondisti? Abrenuntio. Memor esto sermonis tui, & nunquam tibi excidat tuæ series cautionis. Si chirographum homini dederis, teneris obnoxius, ut pecuniam ejus accipias: teneris adstrictus, & reluctan- tem te fœenerator adstringit, si recusas, vadis ad judicem, atque illic tuâ cau- tione convinceris. Ubi promiseris, con- sidera, vel quibus promiseris. Levitam vidisti, sed minister Christi est. Ergo Chirographum tenetur non in terra, sed in cœlo..... Ergo abrenuntiaſti mundo, abrenuntiaſti sæculo: esto sol- licitus; semper recordare, quid promi- seris. (b) Huic (*diabolo*) vos renun- tiare professi estis: in qua professione non hominibus, sed Deo & Angelis ejus conscribentibus, dixistis, Renun- tio. Renuntiate non solum vocibus, sed etiam moribus: non tantum sono

[a] *Cyprian. de mortalit.* (b) *Ambros. de sacram*
 4. 1. 6. 2.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 351
linguæ, sed & actu vitæ: nec tantum
labiis sonantibus, sed operibus pronun-
tiantibus. Scitote vos cum callido, an-
tiquo, & veteroso inimico suscepisse
certamen. Non in vobis post renun-
tiationem inveniatur opera sua; non jure
vos attrahat in servitutem suam. De-
prehenderit enim & detegeris Chri-
stiane, quando aliud agis, & aliud pro-
fiteris, fidelis in nomine, aliud demon-
strans in opere; non tenens promissio-
nis tuæ fidem: modò ingrediens tem-
plum orationes fundere; post modicum
in spectaculis cum histrionibus impu-
dicè clamare. Quid tibi cum pompis
diaboli, quibus renuntiasti? Ut quid
claudicatis ambobus inguinibus? (3.
Reg. 18.) Si Deus est, ite post illum:
si mundus est, ite post illum. Si Deus
eligitur, serviatur illi secundum ipsius
voluntatem: si mundus eligitur, ut quid
fictum cor Deo accommodatur? Quis-
quis contempto Deo sequeris mun-
dum, & ipse te deserit mundus. Se-
quere adhuc quantum potes fugitivum,
& si potes, apprehende eum, tene eum:
sed video, non potes; fallis te. Ille
enim labiles motus suos torrentis ictu

352 CONSIDERATIO XXI.

percurrrens, dum te videt inhærentem sibi, & tenentem se, ad hoc te rapit non ut salvet, sed ut perdat te. Quid tibi cum pompis diaboli, amator Christi? Noli te fallere. Odit enim tales Deus, nec inter suos deputat professores, quos cernit viæ suæ desertores... Eligite amare Creatorem mundi, & renuntiate pompis mundanis, quibus princeps est diabolus cum angelis suis. (c) Quæ est domus illius (diaboli)? Mundus iste. Et vasa illius? peccatores & infideles habitantes in eo. Audiens ergo mundum domum esse diaboli, fuge mundum, ne diutius habitans in domo diaboli, iterum fias servus ipsius... Fuge autem mundum, conversatione, non corpore. Nam & ipse mundus non naturâ diaboli est, sed corruptione. Nec ab initio fecit hunc mundum diabolus, sed Deus: postea corruptione factus est diaboli. Ergo mundus quidem ipse, Dei est: corruptio autem mundi, diaboli est. Si ergo de mala conversatione recesseris, etsi corpore sis in mundo, recessisse videris de mundo diaboli, & esse in

(c) August. l. 4. de Symb. ad Catechum. c. 1.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 353

Dei mundo. Fuge ergo de mundo, id est, de voluptatibus mundi, ne forte diutiùs vivens in possessione operum ejus, fias proprius servus ipsius. (d) Fugiamus in patriam verissimam. Illic patria nobis, & illic pater, à quo creati sumus, ubi est Jerusalem civitas, quæ est mater omnium. Sed quæ est fuga? Non utique pedum, qui sunt corporis. Isti enim quocumque currunt, in terra currunt, & de solo ad solum transeunt. Nec navibus fugiamus, & curribus & equis, qui obligantur & cadunt: sed fugiamus animo, & oculis, aut pedibus interioribus. (e) Quis sapiens animal suum impeditum sarcinâ per angustum iter dirigat, cujus unum latus excelsi montis moles premit, aliud rupes præceps adstituatur; ubi si temeritas prævaluerit, aut revertendum est, aut evadendum? Debet itaque quæ sunt onerosa deponere, qui vult ad judicium venire; & terrena contemnere, cui est animus cœlestia possidere. (f) Debet ex integro terrenis actibus abrenuntiare, qui

(d) *Auth. op. imp. in Matth. ho. 29.* (e) *Ambros. l. de Isaac & anima c. 8.* (f) *Valerian. hom. 2.*

354 CONSIDERATIO XXI.

vult cœlestibus mandatis satisfacere.
 (g) Nōne spes nostra non est de hoc
 sæculo? Non amemus sæculum. Ab
 amore sæculi vocati sumus, ut aliud
 sæculum speremus & diligamus. (h)

III. Egredimini filiæ Sion. (a) Egre-
 dimini, id est, exite de sollicitudini-
 bus & cogitationibus sæculi: exite de
 angustiis corporalibus; exite de va-
 nitatibus sæculi. (b) Helias ad cœlo-
 rum regna festinans, non potest ire
 cum pallio, sed mundo immundo om-
 nia dimittit. (c) Adolescenti cuidam,
 qui S. Augustinum sibi Patronum ad-
 optaverat, objectum est hujusmodi
 somnium. Tanquam invitatus com-
 parabat se ad celeberrimum convivium,
 cum aliquot aliis qui præcesserant. In-
 terea virum videt venerabili specie,
 qui eum à turba seducens, hæc itera-
 bat: Transite vana, transite vana.
 Tum conversus ad alios: Et hic, in-
 quit, statuit deservire Deo. Hoc mi-
 rificè excitatus adolescens & confir-
 matus viso, vanitatibus spretis, Deo
 in religiosâ domo se mancipavit, ut

(g) *Idem ho. 3.* (h) *August. serm. 39. de Verb. Dom.* (a) *Cantic. 3.* (b) *Ambr. l. de Isaac. 5.*
 [c] *Hieron. ep. ad Julian.*

ABRENUNTIATIO MUNDI. 355

decreverat. (d) *Monachus quidam cum paradysum videret, in eumq³ vellet ingredi, audivit ab Angelo: Nemo piger huc ingreditur. Ite, certate, contempnite vanitates sæculi.* (e) *Quia qui contempserit sæcularia, ipse merebitur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni cœlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.* (f) *Impossibile est & in præsentis sæculo bona consequi & in futuro.* (g) *Non enim ad imperium cœlorum pervenitur superbiâ, divitiis, præfecturâ: sed humilitate, paupertate, lenitate. Arcta enim & angusta est porta, quæ ducit ad regnum (Matth. 7.) Quisquis ergo honoribus inflatus fuerit, & auri thesauris dilatatus, tanquam onustum & impeditum animal per angustum regni iter transire non poterit... Ideò nudi in sæculo nascimur, nudi etiam accedimus ad lavacrum; ut nudi quoque & expediti ad cœli januam properemus.* (h) *Hoc ipsum nos docuit Salvator, nudus in crucem*

[d] *Litt. ann. Soc. 1588. Colleg. Paris. P. le Blanc in Ps. 113. n. 27.* (e) *Moschus prat. spirit. c. 130.* (f) *Ambr. l. 5. in Luc.* (g) *Ori-gen. in Ps. 36. ho. 2.* (h) *Ambr. serm. 10.*

356 CONSIDERATIO XXI.

ascendens. Hunc imitatus Iob, auditâ rerum omnium ac liberorum jacturâ, surrexit, & scidit vestimenta sua. (i) Ob hoc conscidit, ait Origenes, ut expeditior, atque constantior extitisset in prælio; ut illa quæ retardant, deponeret; ut illa quæ impediunt, à se projiceret; ut tanquam audacissimus præliator, & tanquam singularis monomachus adversus innumeros inimicos, & adversus inæstimabiles adversarios singulariter immobilis perstitisset. (k) Agite, exuamus omnia. Nudus enim constitit adversarius. Numquid inveniuntur pugiles? Nonne certaminis lex jubet eos nudos in stadium ingredi? sive calor sit, sive frigus, depositis vestimentis ingrediuntur. Si quis nuditatem recusat, idem certamen recuset necesse est.... Quomodo pugnabit adversus spiritalia nequitiae (Eph. 6.) qui possessionibus vacat acquirendis, ut undique possit facile supplantari? Quomodo cum avaritiæ spiritu certabit, qui pecuniis obruitur? Quomodo curret adversus dæmones omni nudos sollicitudine, qui

(i) Iob. 1. (k) Orig. libr. 1. in Iob.

ABRENUNTIATIO MUNDI. 357

curis indutus est innumerabilibus?...
Insidiis nudus aut non petitur, aut
ægrè capitur. (l) Fuge cum Ioseph, qui re-
lictò pallio nudus de manibus impudicæ do-
minæ effugit. (m) Fuge cum adolescente illo,
qui amictus sindone super nudo, cum
tenerent eum Christi comprehensores, re-
jectâ sindone nudus profugit ab eis.
(n) Fuge cum innumeris Christi Athletis,
qui generosâ mundi fugâ, rerum omnium
spontaneâ nuditate, de principe mundi
hujus, de rectoribus mundi tenebra-
rum harum, feliciter triumpharunt. Sic
triumpharunt Iosaphatus Abenniris Indiarum
Regis filius, qui veritatem & fidem edoc-
tus à Barlaamo, rebus omnibus abdicatis
atque adedè regiâ potestate, in altam eremum
se contulit, futurus aptior cælo, Deo fami-
liarior: Ioannes Chrysostomus, qui etiam
matris viduæ, alteras nuptias renuentis in
ejus gratiam, lacrymas contempsit, ut om-
nium nudus, pro Deo, pro salute decertaret:
Franciscus Assisias, qui rejectis etiam ves-
tibus, patri concessit omnia, illud subjun-
gens sibi in posterum majorem facultatem
fore dicendi: Pater noster qui es in cæ-
lis, apud quem omnem thesaurum

(l) Nilus Abb. Lib. ascetico. [m) Gen. 39.

(n) Marc. 14.

358 CONSIDERATIO XXI.

reposui, & omnem spem collocavi:
 Thomas Aquinas, superatis fortiter matris,
 fratrum, ac sororum minis atque blanditiis:
 Maurontus Catuacensium sive Duacensium
 Dux, illustrissimo genere, opibus immensis,
 honorum affluentiam, regis gratiam, modestia
 religiosa postpositis, suoque exemplo per-
 mota Hermingarde sponsa, ut aeterno sponso
 Christo fidem adstringeret: Aloysius Gon-
 zaga, Marchionis Castilionensis primogeni-
 tus, perruptis omnibus, quae pater, quae alii
 objiciebant, impedimentis: Stanislaus Koska,
 acerbis parentis litteris minisque nihil di-
 motus a proposito religionis, quam adierat
 capeffitam pauperis habitu fugam; innumeri
 denique alii sic triumpharunt, quorum
 magnam seriem exhibent sacri fasti in dies
 singulos. Nec poteris sine stupore, atque
 utinam & imitatione! legere (sive apud
 Sacchinum nostrum, (o) sive apud Mat-
 thiam Tanner) (p) capitale odium, quo
 Rudolphus Aquaviva Ducis Atria filius sa-
 culum persecutus est, sic, ut nihil sibi sa-
 lutis, nihil quietis esse duceret ac diceret,
 quin evictis tandem patre, fratre Cardina-
 li, ipsoque supremo Pontifice, admitteretur
 in minimam IESV Societatem tanquam in

[o) *Histor. Soc. P. 3. l. 4.* (p) *Soc. IESV milit.*

ABRENUNTIATIO MUNDI. 359

portum felicitatis; dignus proinde, qui velut Christum mundi contemptu secutus fuerat, ita pro ejusdem fide vitam & sanguinem profunderet; uti nudatis generosè datisque cervicibus occubuit, crudeliter à Christianæ religionis hostibus enectus in India. Vinam & ejusmodi nos capiat rerum terrenarum tadium, quod quondam clarissimum fidei Catholicæ testem in nova Francia Patrem Ioannem de Brebeuf: Cœpit me, inquebat ille alicubi, magna averfio rerum creatarum, quæ tandem in morte deserendæ sunt. Ita quotidie me geram, quasi quotidie, imò singulis momentis, moriturus. In Deo solo quiescit cor meum, & præter ipsum, nihil mihi sunt omnia, nisi propter ipsum. (q) Ita mundum fuge ut in te maneat Deus: quia in his, qui amorem mundi Dei amori præponunt, non dignatur Divinitas sibi facere mansionem; & impossibile est eos à Deo regi, qui se diabolo tradidere, (r) eundo post suas & mundi concupiscentias. Totus mundus in malo situs est (1. Joan. 5.) Ergo qui extra malum esse vult, necessariò se à mundo segregabit. (s)

[q) Tanner sup. (r) Cyprian. de Iejun. & tentat. Christi. (s) Nyssen. Orat. 5. de orat. Domin.